

Okrajni mladinski plenum v Velikovcu

V sredo, dne 26. januarja 1949 so se zbrali delegatje iz vseh krajev in občin velikovškega okraja na okrajnem plenumu Zveze mladine za Slovensko Koroško. Bila je to naloga, ki jo je posameznim okrajem zadal Pokrajinski plenum, ki je meseca novembra zasedal v Celovcu. Da se je mladina popolnoma zavedala važnosti tega plenuma, se je videlo iz dejstva, da so prišli delegatje v posebno velikem številu in da je bil na plenumu zastopan vsak posamezni krajevni odbor.

Posebne važnosti je bil plenum že zaradi tega, ker je bil to prvi okrajni plenum, odkar so tudi avstrijske oblasti priznale našo mladinsko organizacijo. Zato se je tudi mladina s požrtvovalnim delom pripravljala na svoj prvi plenum, ki ga je priredila kot uradno priznana organizacija. Na plenumu so delegatje podali pregled dela mladine v zadnjem letu, nadalje pa so si zastavili nove naloge, nove dolžnosti, ki čakajo našo mladino.

Ko so delegatje na plenumu izvolili delovno predsedstvo, je spregovorila tovarišica Vida — predsednik Zveze mladine za Slovensko Koroško — in nakazala najvažnejše politične dogodke v svetu in tudi pri nas na Koroškem. S posebnim zanimanjem so navzoči poslušali notranje politični referat tov. Vide, v katerem je med drugim govorila tudi o borbi mladine Slovenske Koroške za uradno priznanje njene organizacije. Ko je tovarišica Vida podarila, da smo si samo z vztrajno in nepopustljivo borbo priborili priznanje organizacije, je navdušenje mladincev in mladink doseglo svoj višek.

Na plenumu je podal tov. Pavle točen pregled dela v zadnjem letu, iz katerega je razvidno, da je delala naša mladinska organizacija pod najtežjimi pogoji, izpostavljena je bila neštetim šikanam, ob vsaki priložnosti so skušali ovirati njeno delo. Iz poročila pa je bilo tudi razvidno, da je mladina velikovškega okraja kljub vsem težkočam dosegla prav lepe uspehe. Čeprav so nacistični elementi, povezani v razne Wurfkomande, napadali naše mladince, je mladina gradila prosvetni dom v Žitari vasi in ga še pred zimo spravila tudi pod streho. O delovanju Wurfkomand je tov. Pavle dejal: »Poleg vseh drugih šikan se je v našem okraju preteklo leto pojavila tudi neonacistična Zveza domovini zvestih Korošcev, tako imenovani BHS, s svojimi Wurfkomandami. Ti plačanci so se pojavili povsod, kjer smo imeli prireditve, sestanke ali kaj podobnega, in so nas motili, posebno radi pa so zahrbtno napadali majhne skupini-

ce zavednih Slovencev ali posamezne tovariše in tovarišice, ki so se vračali z naših prireditev. Takozvane demokratične avstrijske oblasti so v zadnjem letu na najbolj zgovoren način dokazale svojo »demokratičnost«, ko ob napadih na koroške Slovence niso samo ščitile napadalce, temveč so postavile pred sodišče napadene tovariše in jih tudi za to, da so bili napadeni, obsodile. Toda kljub tej napadalnosti naše volje niso strli, nasprotno, še odločneje smo jim odgovorili, da ne bomo popustili prej, preden ne dosežemo vse naše pravice.«

Tov. Pavle je v svojem poročilu poleg doseženih uspehov nakazal tudi napake, ki jih je delala mladina v zadnjem letu. Iz nalog, ki so si jih zadali na plenumu, pa je razvidno, da hoče mladina okraja Velikovec popraviti vse svoje napake in ne samo to, v novem letu hoče doseči še vse večje uspehe.

Po končanem poročilu tov. Pavleja so navzoči delegatje izvolili iz svoje srede

novi okrajni odbor, ki bo v novem letu dela in borbe vodil mladinsko organizacijo v velikovškem okraju. Zastopniki posameznih občin in krajev so v novi odbor predlagali res samo svoje najboljše tovariše in tako smo lahko prepričani, da bo delo v okraju vedno bolj uspevalo.

Po vsakem referatu se je razvila diskusija, posebno živahno pa so se menili po referatu o bodočih nalogah, kar je tudi dokaz, da je mladina res pripravljena, da izvrši vse naloge in izpolni vse dolžnosti, ki jo čakajo.

Plenum mladine v Velikovcu je tudi obiskala delegacija iz svobodne domovine, ki je bivala nekaj dni na Koroškem. Iz govorov članov delegacije so mladinci in mladinke spoznali, da koroški Slovenci nismo sami v naši borbi, podpirajo nas vsi jugoslovanski in vsi svobodoljubni narodi sveta.

S to zavestjo je mladina velikovškega okraja zaključila svoj plenum in z navdušenjem šla na delo.

Smučarski tečaj v Selah

V Selah na Šajdi se je dne 28. januarja 1949 pričel smučarski tečaj, katerega so se udeležili fantje in dekleta iz raznih predelov Slovenske Koroške.

Vsakemu je gotovo znano, kje so Sele in da je pot do tja dolga in naporna. Naši smučarji, ki so iz Celovca odhajali opremljeni s težkimi nahrbtniki in smučmi,

so morali prehoditi to dolgo pot peš, preden so prispeli do svojega bivališča, do Kališnikove kmetije na Šajdi. Kljub temu pa so tečajniki bili srečni in zadovoljni, kajti vsi so se veselili časa, ki ga mislijo preživeti v naravi in lepoti selskih planin in gora.

Tovariši, ki so se tečaja udeležili, so se brez dvoma nekaj naučili, tako praktičnega smučanja, kakor tudi teoretičnega in strokovnega znanja. Pokazalo se je, da imajo vsi udeleženci smučarskega tečaja veliko zanimanje za smučanje. Na teoretičnih predavanjih so tečajniki dobili pogled v zgodovino smučarstva, kakor tudi v nastanek državnih in svetovnih olimpijskih iger. Tako smo zvedeli, da se je smučarstvo pričelo razvijati v naši matični deželi Sloveniji, in sicer na Plaških planotah pred približno 600 do 1000 leti, kakor tudi to, da sta bila najbolj zaslužna mojstra v smučanju tovariš Bajdura in Tavčar, ki sta gojila in krepila smučarstvo v Sloveniji.

Pri predavanju o smučarski opremi in nevarnosti v gorah so tovariši spoznali, kako važen je tečaj, kajti vsak smučar mora biti seznanjen z vsem, kar se tiče smučarstva, biti mora pripravljen na vsako nevarnost, znati si mora pomagati, vedeti mora kako se izogne nesreči, in še mnogo drugih stvari. Tečajniki so z zanimanjem in pozornostjo spremljali predavanja naših smučarskih učiteljev, ki so se potrudili, da bi dali tovarišem čim več znanja in jih usposobili v prave smučarje.

Kakor pri teoretičnem pouku, tako so polagali vso pozornost tudi na praktični pouk v smučanju. Čeprav niso bili vsi udeleženci tečaja začetniki v smučanju,

Konferenci namestnikov zunanjih ministrov v London

Iz vseh krajev Slovenske Koroške pošilja mladina brzojavke namestnikom zunanjih ministrov, ki v Londonu razpravljajo o državni pogodbi z Avstrijo, v kateri zahteva pravično rešitev koroškega vprašanja. Med drugimi je poslala brzojavko tudi mladina iz Sel, ko je bila zbrana na Prešernovi proslavi in v kateri pravi:

Slovenska mladina iz Sel, zbrana na Prešernovi proslavi, odločno zahteva, da se upravičene zahteve po združitvi Slovenske Koroške z Jugoslavijo obravnavajo in dokončno ter pravično rešijo.

ker so se že prej sami učili, se je učenje moralo pričeti za vse od začetka, kajti tečaj je za to, da se vsi naučijo pravilnega smučanja. Kot začetniki smo pri učenju pričeli s stojo na smučeh, nato smo se učili posamezne obrate na smučeh ter vse like, katerih poznavanje je predpogoj za vsakega pravega smučarja. Uspehi so bili iz dneva v dan večji, kajti vsi tečajniki so se res s požrtvovalnostjo vrgli na učenje, saj so se zavedali, da se morajo na tečaju naučiti vsega, kar bodo potrebovali, ko se bodo pri nadaljnjem vežbanju usposabljali v prave smučarje, ki bodo lahko nastopali v raznih tekmah. Prav tako velikega pomena pa je bil tečaj tudi v tem pogledu, da bodo tovariši tečajniki zdaj lahko sami pomagali drugim pri učenju.

Dne 6. t. m. je bil tečaj v Selah zaključen in vsi tečajniki so se zadovoljni vračali na svoje domove. Vsak posameznik se je zavedal, da je s tečajem mnogo pridobil ne le na teroretičnem in strokovnem znanju, temveč se je mnogo naučil tudi praktičnega smučanja.

Tečajniki, ki so se udeležili smučarskega tečaja v Selah, so poslali pozdravna pisma Ljudski mladini Slovenije in Smučarski zvezi Slovenije. V prvem pismu pravijo tečajniki:

S prvega smučarskega tečaja koroške mladine v Selah na Šajdi Vam zbrani tečajniki pošiljamo izkrene in borbene pozdrave.

Stremeli bomo za tem, da si bomo na tem tečaju pridobili čim več strokovnega in praktičnega znanja, da bomo sposobni to znanje prenašati med slovensko koroško mladino in jo krepiti in aktivizirati tudi na fizikalnem področju.

Smučarski zvezi pa so pisali:

Prvič v zgodovini koroških Slovencev smo se slovenski koroški mladinci iz vseh krajev Slovenske Koroške zbrali na smučarskem tečaju v Selah.

Kakor na političnem, tako tudi na fizikalnem področju nočemo zaostajati za ostalo napredno slovensko mladino v svobodni domovini.

Stremeli bomo za tem, da bomo na našem prvem smučarskem tečaju čim več pridobili na znanju. To znanje nam bo v pomoč, to bodo naše smernice za bodočo aktivizacijo na fizikalnem področju.

ZM si je priborila uradno priznanje

Naša mladinska organizacija, ki je nastala v času borbe proti fašizmu, se je morala po končani vojni nad tri leta boriti za uradno priznanje. Ko se danes oziramo nazaj, vidimo, na kakšne načine so »demokratične« koroške oblasti skušale onemogočiti legalizacijo naše organizacije. Nad tri leta so to zavlačevale, ker so mislile, da bodo s tem mogle zatreti delo slovenske mladine na Koroškem.

S ponosom lahko ugotovimo, da je naša odločna in vztrajna borba rodila uspehe tudi v vprašanju priznanja s strani oblasti: danes je Zveza mladine za Slovensko Koroško tudi uradno priznana, priznavajo jo tudi koroške oblasti, ki so se temu tako dolgo protivile. Zmagali smo, ker nismo popustili v borbi, zmagali smo, ker smo verovali v zmago!

V Pragi je zasedal Izvršni odbor Mednarodne študentske zveze

V dneh od 18. do 24. januarja 1949 je bilo v Pragi redno zasedanje Izvršnega odbora Mednarodne študentske zveze, ki združuje v svojih vrstah demokratične študente iz 50 držav.

Prasko zasedanje Izvršnega odbora Mednarodne študentske zveze je tem večjega pomena, ker je bilo v času, ko so napadi anglo-ameriških imperialistov na demokratične sile sveta in branitelje miru vedno pogostejši. To zasedanje je bilo prvo po poletnem zasedanju Sveta Mednarodne študentske zveze v Parizu, ki je onemogočila vse poskuse reakcije, ki ji načeljujejo pobegli visokošolci iz Češko-slovaške, da bi razbila Mednarodno študentsko zvezo v zapadnih državah. Mednarodna študentska zveza pa ne samo da ni razpadla, marveč so se njeni položaji v tem času le še bolj utrdili. Za člane Mednarodne študentske zveze so se prijavila nova študentska društva iz različnih držav. Mogočen uspeh Zveze je tudi dejstvo, da so v preteklem letu v vsem svetu proslavljali Mednarodni dan študentov — 17. november. Lanske proslave so bile deslet najvišje in so svetu pokazale, da se napredni in demokratični študentje zavedajo, da je njihovo mesto na strani tistih, ki branijo mir in demokracijo.

Najvažnejša točka praškega zasedanja je bil Svetovni festival mladine in študentov, ki ga bosta v letošnjem poletju v Budimpešti skupno priredili Svetovna federacija demokratične mladine in Mednarodna študentska zveza. Ta festival, ki bo letos največja akcija svetovne mladine, bo izraz popolne enotnosti mladine in študentov. Utrdil bo vzajemno sodelovanje, ki je bilo v preteklem letu tako uspešno navezano v najvišjih organih Svetovne federacije demokratične mladine in Mednarodne študentske zveze. Tega festivala se bo prvič udeležila v velikem številu tudi delavska mladina. Izvršni odbor je ob koncu svojega zasedanja objavil proklamacijo, naslovljeno vsem študentom sveta, v kateri jih poziva, naj kakoj začnejo s pripravami za ta festival, in to med kar najbolj širokimi množicami študentstva in mladine sploh. V proklamaciji je tudi rečeno, da je mladini in študentom treba podrobno obrazložiti načela Svetovne federacije demokratične mladine in Mednarodne študentske zveze.

Maršal Tito je govoril mladini Jugoslavije

V času med 15. in 20. XII. 1948 je v Beogradu zasedal kongres jugoslovanske mladine, na katerem sta se združili dve obstoječi mladinski organizaciji, Ljudska mladina Jugoslavije in Zveza komunistične mladine Jugoslavije, v skupno organizacijo. Združitev obeh mladinskih organizacij v enotno organizacijo je brez dvoma ena največjih zmag jugoslovanske mladine po končani vojni. Združitev pomeni, da je vzgojno delo obeh organizacij že tako napredovalo, da ni več potrebno, da bi še nadalje obstajali obe organizaciji.

Na združitveni kongres sta prišli tudi delegaciji iz Trsta ter iz osvobojenega predela Primorske. Tudi mladino Slovenske Koroške je na kongresu zastopala 3 članska delegacija. V imenu naše mladine je v Beogradu govoril tov. Kori Perč, ki je bratski jugoslovanski mladini ponesel bratske borbene pozdrave nas vseh. Zbranim delegatom pa je živalno, pozdravljen, govoril tudi maršal Tito, ki je med drugim dejal:

»Dovolite mi, tovariši in tovarišice — mladinci, da vas pozdravim najprej v imenu CK KPJ, v imenu vlade FLRJ in Ljudske Fronte Jugoslavije. Prav tako želim dati priznanje Vam vsem, ki ste tukaj, in onim, ki jih tu zastopate, za veliko požrtvovalnost in vztrajno delo pri graditvi socializma, ki ste ga do danes pokazali. Izkoristil bom to priliko, da povem nekaj besed o pomenu te enotne mladinske organizacije, ki jo ustvarjate, in o njeni ulogi.

Vprašanje enotne mladinske organizacije, to je združitev Zveze komunistične mladine Jugoslavije z organizacijo Ljudske mladine v splošnem se je postavilo prav o pravem času, to je v času, ko je ta organizacijska enotnost nujna, ko je že popolnoma dozorela, ko je postala dvoina organizacijska oblika naše mladine ovira za nadaljnji pravilni razvoj mladine naše nove socialistične Jugoslavije. To nujnost enotne mladinske organizacije je narekoval izredno hitri politični in gospodarski razvoj v naši državi.

Pogoji za enotno organizacijo mladine nove Jugoslavije so nastajali med osvobodilno vojno. Dozorevali so in dozoreli v procesu graditve naše države in graditve socializma v naši državi po osvoboditvi. Tako med vojno kakor tudi po vojni je pri graditvi države sodelovala in sodeluje vsa naša napredna mladina i komunistična i druga ljudska mladina naše nove Jugoslavije. Razumljivo je, da ne smemo nikoli izgubiti izpred oči velikanske vloge komunistične mladine Jugoslavije pri tem, da se je mladina naše države v tako velikanskem številu odzvala pozivu in sodelovala v veliki osvobodilni vojni, da je v tej vojni prenašala vse težave in žrtve za osvoboditev naše države in za ustvaritev boljše bodočnosti. Zasluga komunističnih mladincev in mladink je v tem, da so se prvi odzvali pozivu KPJ in šli v borbo skupaj s člani naše Partije ter s svojim zgledom pokazali pot vsej napredni mladini naše države, da so s svojim zavzemanjem in požrtvovalnostjo do samoodpovedi vzgojno vplivali na drugo mladino, jo tako napravili sebi enako in omogočili, da se danes tu na tem zgodovinskem kongresu izvrši združitev tudi formalno, tako komunistične kakor tudi druge Ljudske mladine v eno organizacijo.

Ta prevzgoja velikanskega dela naše mladine, ali bolje rečeno vzgoja, se je vršila pod surovimi pogoji težke narodno-osvobodilne vojne. Zahtevala je velikansko energijo, globoko vero in brezmejno vdanost stvari, za katero se je naša mladina borila. Borila se je prostovoljno, zavedajoč se svoje dolžnosti do ljudstva, zavedajoč se, da se bori za nekaj novega. Že med vojno je vedela, kaj je to novo. Tu je naša ljudska mladina napravila svoj

izpit in pokazala, da je vredna nositi ime komunistične mladine. Ko je bilo treba po vojni našo porušeno državo dvigati iz razvalin, je pokazala zopet naša mladina z dejanji svojo požrtvovalnost in zvestobo stvari, za katero je padlo na bojnih poljanah deset in deset tisočev mladincev in mladink. Tudi tu je pokazala komunistična mladina s svojim zgledom pot vsej mladini naše države, kako je treba delati in se žrtvovati, da bi čim prej zacelili po okupaciji povzročene rane, da bi čim prej ustvarili pogoje za boljše življenje delovnih ljudi naše države. Nimam namena naštevati vsega tega, kar je naša mladina do danes napravila; toda vse, kar je do danes storila, ji daje pravico, da se ponosno naziva mladina nove socialistične Jugoslavije.

Tovariši in tovarišice! Enotna organizacija naše resnično ljudske mladine je iz več razlogov velikega pomena. Njena vloga in njene naloge niso niti malo lahke. V tej organizaciji se bo morala naša mladina vzgajati v duhu nove Jugoslavije, v duhu socializma in internacionalizma. Samo z vzgojo v taki enotni organizaciji bo mo-

Naši smučarji na tečaju v Selah

goče uspešno in sistematično razvijati socialistično zavest pri vedno novih in novih članih, ki bodo stopali v to organizacijo.

Mlada generacija naše države nima različnih interesov. Njeni interesi so enaki, skupni. Mladina, ki sodeluje pri tako velikem delu, kakor je graditev socializma v naši državi, ima torej skupno nalogo in skupni cilj. Ta skupni cilj izključuje potrebo obstoja dveh organizacij — komunistične in ljudske mladine — ki se vzgajata v istem duhu. Tako prva kakor druga je ljudska mladina, toda ljudska v polnem smislu te besede. Beseda »ljudska« ima v naši državi z novo družbeno vsebino, to je v državi, ki koraka v socializem, popolnoma drug pomen kakor recimo, v kakšni kapitalistični državi, kjer si nadevajo pogostokrat tudi različne reakcionarne politične stranke in organizacije ta naziv zato, da bi preslepile ljudstvo. Beseda »ljudska« ima v državi, ki je izvedla po revolucionarni poti družbeno preobrazbo, ki gradi novo socialistično družbo, kakor je to primer v naši državi — tu ima ta beseda pomen tega novega družabnega sistema. Tu ni več brez vsebine, ali nacionalistična, tu ima socialistično vsebino in tu ni več ozko nacionalna, ampak dobiva internacionalistični značaj.

Glede na to se ta enotna organizacija, ki jo sedaj ustvarjate, razvija in se mora še nadalje razvijati na podlagi znanosti marksizma-leninizma. Ta nova mladinska organizacija mora postati pod vodstvom KPJ prava šola za mladince in mladinke. Ona bo vir kadrov za naše gospodarstvo, za naše socialistič. gospodarstvo, za upravo, za našo ljudsko oblast, za našo Partijo. »Bodočnost pripada mladini« — pravi naš narodni pregovor. Toda, čeprav je nastal ta pregovor pri naših prednikih, pa je šele danes dobil svoj pravi pomen. Šele danes bo naša mladina znala s polnim poletom in vztrajnostjo graditi to, za kar se je tudi sama borila. Šele danes more naša mladina s polno pravico reči — da je bodočnost njena.

Vaše dosedanje delo in Vaš program

jasno govorita o tem, kakšna je naša mladina. Govorita o tem, kakšna je ta organizacija, ki jo sedaj ustvarjate. Vendar se bo verjetno zopet kdo našel — ker je to sedaj navada — in rekel, da je ta združitev naše komunistične mladine z drugo ljudsko mladino naš odklon na »nacionalistične postojanke«. Naj Vas to, tovariši in tovarišice, preveč ne razburja, kajti v zadnjih mesecih smo se že navadili poslušati od različnih kritikov mnogo neresnice in najrazličnejše neumnosti na naš naslov, pa tudi v bodoče moramo pričakovati še bolj neumne stvari in klevete proti naši državi. Vendar nas vse to ne bo moglo ovirati v našem delu, v naših naporih ter odvrniti z jasno začrtane poti in cilja. Ako se bodo pojavili taki modrijani, kar se bo verjetno tudi zgodilo, ki bodo izkoristili tudi ta primer, vse popačili in nas obtoževali nacionalizma, potem je razumljivo, da nima smisla s takimi razpravljati, kajti že doslej se je pokazalo da zanje ne veljajo nikaki argumenti, pa čeprav bi bili še tako tehtni. Zanje je glavno, da nas čim bolj očrnuje, ker upajo, da bo od tega ostalo vsaj nekaj

nasproti, računamo zopet na vas, na našo junaško mladino. Računamo z vašim delovnim poletom, z vašo vztrajnostjo in požrtvovalnostjo, z vašo socialistično zavestjo. Prihodnje leto ne bomo zahtevali od vas več kot letos, toda prepričan sem, da boste izpolnili naloge, ki jih bomo pred vas postavili. Delovna mladina naše države naj pokaže v podjetjih, v rudnikih, na različnih zgradbah in v šolah v letu 1949 ves svoj mladinski žar in polet pri delu in učenju. Želim, da bi bila naša delovna mladina vedno v prvih vrstah tistih delavcev, ki se vztrajno in požrtvovalno bore za uresničitev petletnega plana. Vi mladinci in mladinke morate tako zelo razvijati socialistično tekmovanje in udarništvo, da bo to postalo ponos in čast za vsakega mladince in mladinko, prav tako kakor je bilo na bojišču med osvobodilno vojno junaštvo vprašanje časti in ponosa vsakega našega borca.

Tovariši in tovarišice! Če bi imeli v naši državi dovolj delovne sile vas ne bi tako obremenjevali z različnimi akcijami. Toda najtežje je pri nas to, da nimamo dovolj potrebne delovne sile. Prav to pa bo naša glavna težava v letu 1949. Tu nam morete mladinci mnogo pomagati in zato se znova obračamo na vas. Borba za zmago socializma v naši državi je v polnem teku in v tej borbi moramo zmagati — in bomo zmagali. Naše tovarne, naši rudniki in razna naša velika gradbišča so prave vojne poljane, na katerih se naši delovni ljudje vztrajno bore za uresničitev plana. Bodite tudi vi mladinci v vašem sektorju borbe zmagovalci. Mobilizirajte in popeljte v to delovno borbo tudi vsi oni mladinci, ki je danes še pod negativnim vplivom različnih sovražnikov nove Jugoslavije in stojijo ob strani teh velikih delovnih akcij. Povejte jim, da je ta delovna borba v korist boljšega življenja vseh naših delovnih ljudi, pa tudi njih samih. Zavedajte se, tovariši mladinci in mladinke, da se moramo nasloniti v naših naporih za zgraditev socializma na svoje lastne sile. Pri teh naporih nimamo drugega zaveznika kakor naše globoko zaupanje, da bomo zmagali, našo odločnost in vztrajnost.

»Tovariši in tovarišice! Danes sem vam tukaj zopet govoril o težavah, ki so pred nami in jih moramo premagati. Razumljivo je, da vas to ne straši in ne presepeča, kajti tudi sami poznate mnogo težav. Sami ste že mnogo in mnogo premagali. Toda govorim prav zato največ o teh težavah, ne pa o uspehih, da bi bil vsakdo v naprej pripravljen tudi na najtežje in da bi bilo hkrati vsakomur jasno, da lahko premagamo še večje težave. Potrebno je ohraniti našo enotnost, enotnost ljudstva in Partije. Potrebno je ohraniti vero v našo zmago. Ne bojimo se o tem govoriti odkrito, da vsakdo sliši, celo tisti, ki nam ne žele dobro. Naj slišijo tudi taki, naj si manejo od veselja roke, da mi ne bomo zgradili socializma, vendar vendar si ne bodo dolgo meli rok, ampak si bodo neki dan meli oči, ko bodo spoznali, da so bila zaman vsa upanja.

Vidite, pri teh težavah, pri njihovem premagovanju se morate vi, mladina naše države, vzgajati in kaliti. Zato boste mogli jutri kot državljani socialistične Jugoslavije ponosno gledati nazaj na pot, prehojeno v naši mladosti, ponosni boste nato, da ste bili v prvih vrstah graditeljev socializma v naši državi. In mi vsi skupaj bomo mogli jutri reči, da smo ustvarili in ustvarili sedanjemu in bodočemu rodu srečnejše življenje...

Želim vašemu kongresu plodno delo in popoln uspeh pri izvajanju sklepov, ki jih boste na tem kongresu sprejeli.

Govor maršala Tita so delegati spremljali z burnim odobravanjem in ga večkrat prekinjali z klici: »CK - Tito - Partija - Tito«, »Mi smo Titovi — Tito je naš«, in sličnimi parolami.

Kongres so nadalje pozdravili zastopniki Jugoslovanske armade, sindikatov in AFŽ.

Zveza mladine za Slovensko Koroško naznanja:

V nedeljo, dne 27. februarja 1949 bo smučarski izlet na Dobrač, ki ga priredi Zveza mladine za Slovensko Koroško.

Izleta se bodo udeležili tudi člani Svobodne avstrijske mladine.

Tovariši in tovarišice, ki se bodo tega izleta udeležili, naj se obrnejo na sekretariat Zveze mladine za Slovensko Koroško v Celovcu, Salmstrasse 6, kjer dobijo podrobna navodila.

Zveza mladine za Slovensko Koroško Pokrajinski odbor

Junaki z Majevice

Dušan Željeznov

(Odlomek)

»Ob ognju vedno smo lahnú zapeli tesno smo stiskali in pihali v roke prezeble, nenehno v ogenj rdečkasti smrelli in sanjali o dneh, ki smo jih vsi slutili... Bilo takrat je tiho okrog nas in sneg je naletaval — žgal je mraz... Pa smo vseeno verovali v nove dni, skoz jeklo verovali v to pomlad... Zdaj vidimo, da niste omajali naših nad in mi za vas še stokrat bi prelili kri...«

Pri bodočih težavah, ki jim korakamo

V mladinskem domu v Portorožu

Naslednji članek smo povzeli po »Primorskem dnevniku«. Iz njega vidimo, kako živijo primorski otroci — slovenski in italijanski — v skupnem otroškem domu in se vzgajajo v duhu tiste povezanosti, ki je združevala njihove starše v letih narodno-osvobodilne borbe.

Glasi otroški živčav nas je privabil, da smo zavili s ceste na levo navkreber. V prostranem parku se je na prostoru v sredi drevja podilo kakšnih 15 otrok za nogometno žogo. Prišli smo prav v trenutku nogometne tekme med gojenci Mladinskega doma v Portorožu. Igralce so krepko vzpodbujali mladi gledalci, tudi gojenci. Pozneje smo izvedeli, da je to trening tekma. Pravo, prvenstveno pa da bodo kmalu igrali s koprskimi pionirji. Z njimi so eno tekmo že odigrali. Nekam nerodno jim je bilo, ko smo jih vprašali, kdo je zmagal. Pa so le povedali, da oni iz Kopra. Seveda so takoj pristavili z vso odločnostjo, da se jim bodo dobro ravnali. Med najboljšimi nogometaši Mladinskega doma je tudi sin pokojnega Giorgiuttija, ki so ga v Trstu ubili člani »najboljše« policije na svetu. V Mladinskem domu je tudi njegov bratec. Tako skrbi zdaj ljudstvo za sinova antifašista, ki so ga ubili, ker je bil vse svoje življenje antifašist ter se boril za pravico in svobodo svojega ljudstva. Tudi sinko pokojnega Castagne, katerega so ubili tržaški fašisti, je v Mladinskem domu.

V Mladinskem domu v Portorožu, ki je bil ustanovljen januarja leta 1947 (od leta 1946 je bil združen z gluhonemico), so otroci padlih partizanov, vojne sirote in revni. Vsega skupaj je 112 otrok, dečkov in deklic. Iz Trsta in okolice jih je 80, in sicer 56 dečkov in 24 deklic v starosti od 4 do 14 let. Slovencev in Italijanov. Vsi gojenci obiskujejo osnovno šolo, pozneje pa gredo v dijaški dom, ki je tudi v Portorožu, da nadaljujejo s študijem. Kdor pa za učenje ni dovolj nadarjen, tega pošlje vodstvo na učenje praktične obrti. Slovensko šolo obiskuje 59 otrok, italijansko 31, ostali pa hodijo v otroški vrtec.

Vse to smo izvedeli od mladih gojencev, pravih korenjakov, ki jim iz oči in obraza sije zadovoljstvo in zdravje. Kaj bi jim tudi ne! Življenje imajo urejeno, skrbi nobenih, kot samo to, da se učijo, da ne pozabijo na jed (jedo 5-krat na dan) in da se igrajo v prekrasnem parku Mladinskega doma. Zdaj pa bodo kmalu hodili tudi na kopanje, kjer se bodo naučili morske in sončne kopeli.

Mladinski dom ima dve poslopji, eno za dečke, drugo za deklice. S tovarišem ekonomom smo si kasneje, ko smo se poslovali od otrok, ogledali prostore. Vse povsod snaga in red! Vsaka soba ima svojega načelnika (gojenca) katerega nato-

ga je, da zjutraj, ko vstanejo, pregleda, če so si otroci dobro postlali postelje, če so kozarci in zobne ščetke na pravem mestu itd. Tako se otroci že v rani mladosti navadijo na red, snago in disciplino. Kadar načelnik zaloti kakšnega kršitelja zavodnega življenja, potem to razpravljajo na pionirskih sejah, ki jih vodijo sami gojenci. Tam ga kritizirajo in mu včasih naložijo tudi kakšno kazen.

To so nedeljski sestanki pionirske družine, ki ima tudi svoj pevski zbor, ki poje slovenske in italijanske pesmi. Gojenci so že večkrat nastopili na javnih prireditvah v Piranu, Portorožu itd.

Iz sobe do sobe smo prispeli do šivalnice. Ob stenah v sobi so postavljene police, na njih pa ima vsak gojenec svoje perilo pod posebno številko. Tudi v drugem poslopju, kjer so deklice, je enaka snaga, enak red. V tem poslopju pa je tudi za gojence zelo važna stvar, brez katere bi gotovo ne bili zadovoljni. To je

Pred sto leti je umrl Fr. Prešeren

Osmi februar je kulturni praznik slovenskega naroda, je obletnica največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna.

Če pogledamo za sto let nazaj v zgodovino, v tisto dobo, ko je živel Prešeren, bomo videli, da se je takrat skoro po vsej Evropi vršilo revolucionarno gibanje, da so se meščanske množice borile proti zatiralskemu sistemu reakcionarnih oblasti. Slovenci so bili takrat premalo pripravljeni in so imeli premalo zavesti, da bi lahko odločilno posegli v revolucijo in si priborili nacionalne pravice. Tako je revolucija zamrla, samo Prešeren je ostal njen glasnik za takratne in poznejše rodove.

Ko se je slovensko ljudstvo v zadnji vojni dvignilo proti fašističnim okupatorjem, so Prešernove besede postale še veličastnejše, čeprav so bile napisane že pred sto leti. Slovenski partizani so si postavili kot geslo Prešernove besede, ki so jih vzpodbujale k vsestranskemu boju.

»Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi!«

Videc — pesnik je z vso jasnostjo povedal svojo slutnjo, v katero je veroval in ki so jo Titovi partizani tudi uresnili:

»Največ sveta otrokom sliši Slave! Tja bomo našli pot, kjer nje sinovi si prosti vol'jo vero in postavlj!«

Že takrat je Prešeren veroval v bratško sožitje svobodnih narodov, da »ne vrag, le sosed bo mejak!«

zavodna kuhinja. Rdečelična kuharica se je ko smo vstopili, urno sukala okoli štedilnikov. »Kaj pa bo dobrega za kosilo?« smo nedolžno vprašali. »Dušen grah z mesom, krompirjem in salato«, nam je odgovorila kuharica. Povabila nas je, da bi kosili skupaj z gojenci, kar pa nam na žalost ni bilo mogoče kljub lakoti in prijetnemu vonju, kajti do kosila je bilo še dobro uro, nas pa so čakali še drugi posli. Zato smo se zahvalili in obljubili, da se bomo že še kaj oglasili.

Tako živijo otroci naših padlih borcev. Kar pa je najvažnejše, je to, da med slovenskimi in italijanskimi otroci ni nobene razlike. Vsi so člani velike družine, za katero skrbi ljudstvo. Slovenski in italijanski otroci se razumejo tako dobro kot so se razumeli njihovi očetje, ki so se skupno borili proti nacifašizmu. S svojo krvjo so dali temelje novi dobi, s svojim življenjem so zapečatili slovansko-italijansko bratstvo. Padli so Giogutti, Castagna, Paoletti iz Trsta, padel je Pertot iz Lonjerja, padlo je na tisoče borcev, njihovi otroci pa sedaj študirajo, da bodo nadaljevali z borbo za svobodo, za katero so njihovi očetje darovali svoje življenje.

In te njegove preroške besede uresničujemo danes napredni narodi, ki si z medsebojno pomočjo ustvarjajo vez trdnega prijateljstva.

Pomen Prešerna in mogočno silo njegovih pesmi je pravilno ocenil naš narodno osvobodilni boj in zato je Slovenski narodno osvobodilni svet proglasil dan Prešernove smrti za slovenski kulturni praznik, ki ga seveda praznujemo tudi mi koroški Slovenci kot del slovenskega naroda.

Koroške narodne pripovedke

Žganje

Žlodej je služil v Rožu pri kmetu. Služil ni iz potrebe, ni mu bilo za zaslužek, služil je le zato, da je pohujšal ljudi.

To se mu je tudi posrečilo. Najlepša prilika se mu je nudila, ko je kmet v tem letu, ko je imel Vraga za hlapca, pridelal toliko žita, da ga ni imel kam shraniti. Vrag je potem prigovarjal kmetu: »Žita imaš toliko, da ne veš kam z njim, grlo imaš pa suho. Naredi si pijačo iz žita!«

Kmet dolgo ni hotel o tem nič slišati. Ker mu je bila pa Hudoba vedno za petami in ga skušala, je podlegel skušnjavi in dovolil hlapcu, da je naredil iz žita žganje. Tako je bilo narejeno prvo žganje in tega je Hudoba skušala.

svojega čaja, naj ne postaja pred kočo, temveč naj vstopi v primerno toplo sobo ter si tu polagoma razpne jopič in razve-

že čevlje, nato pa preobleče perilo in obuje tople nogavice in copate. Preznojena in premočena oblačila pospešujejo oddajo telesne toplote ter istočasno povečujejo nevarnost prehlada.

Velika napaka, predvsem nedeljskih smučarjev, sta alkohol in nikotin. Silice žganja res ni vedno škodljivo, toda čaša toplega čaja je veliko bolj koristna! Pri znojenju in telesnem naporu telo izgubi

večjo količino vode ter jo je najbolje nadomestiti s čajem. Kajenje za pravega športnika ni, ker škoduje zdravju posebno v mladih letih. Kajenje po smučanju, ko so pljuča na svežem zraku očiščena, škodi še bolj.

Pri smučanju se večkrat dogajajo nesreče, to pa predvsem tam, kjer ni dovolj previdnosti. Posebno mladi smučarji le preradi izvozijo vsak klanec brez ozira na to, ali so tam ovire ali ne. Največ nesreč se zgodi, ko je telo že utrujeno in so smučarji na poti domov. Pri utrujenih mišicah so namreč sklepi odvisni le od svojih vezi, kar pa je premalo za odvrnitev poškodbe pri padcu. Začetnik naj bo oprezen, naj se ne spušča po težkih terenih. Ko konča smučarsko šolo in bo imel dovolj vaje, bo brez nevarnosti dosegel na vsa smučišča oziroma skakalnice.

Na višinskih terenih ob močnem delovanju ultra-žarkov je treba paziti, da sonce preveč ne opeče. Oči naj občutljivejši čuvajo s temnimi naočniki. Slepilo na snežnih poljanah nastopi ob premočni sončni svetlobi in refleksi poledenele snežne skorje ter je lahko vzrok težkih nesreč.

Smučanje je fizikalna panoga, ki naj jo začne gojiti že mladina, kajti pri mladini smučanje ogromno koristi zdravju, dokler je seveda umerjeno. Posebno najmlajšim naj bo smučanje le v zabavo, brez naporov in utrudljivosti.

Smučanje pa daje poleg tega, da si krepimo svoje telo v prosti naravi, tudi možnost, da se v tovarištvu zblížujemo: tovarištvu pa ni nikjer tako plemenito in toplo kakor na smučiščih.

Smučanje je koristen in zdrav šport

Vojna je pustila mnogim izmed nas značke utrujenosti, splošne oslabeledosti in živčnosti. Zaradi tega imamo večkrat občutek, da smo bolni, čeprav zdravnik ne najde nič bolnega v nas. Takim »bolnikom« zdravnik največkrat svetuje spremembo zraka.

V čisti prosti naravi, ki z vsemi svojimi zimskimi krasotami kliče in vabi, razgibajmo svoje telo, osvežimo duha in utrjujmo voljo! Nihče se še ni pokesal, da je, morda bolj zaradi prigovarjanja svojih bližnjih vzel smučti in se povzpел na bližnje planine. Tudi utrujenost po prvem izletu mu ni vzela korajže in volje, ne, drugo in tretjo in sledečo nedeljo je s smučami na ramenih spet hitel v naravo. In kaj se je zgodilo, nevoljnost in utrujenost sta ga vse bolj popuščala, pomladi pa, ko je sonce odkrilo zelene trate z zvonceki in trobenticami, je oznanjal vsakomur, da je tudi zanj začelo novo življenje, ker ga je smučanje razgibalo ter telesno in duševno usposobilo za delo.

Smučanje je šport, s katerim se bomo prav vsi, mladi in tudi stari, otroci, matere, in očetje, popravili svoje zdravje in

pridobili dovolj telesne odpornosti in duševne vedrine.

Smučanje pa je treba pravilno gojiti, da res koristi zdravju. Predpogoj za zdravo smučanje je pravilna obutev in toplo oblačilo. Brezhibna pa mora biti tudi zmučarjeva oprema.

O b u t e v: Najbolje je obuvati po dva para nogavic, par tanjših in par debelih volnenih, ki morajo biti dovolj velike, da ne stiskajo prstov. Čevlji za smučanje morajo biti močni, nepremočljivi in dovolj veliki, vendar ne pretežki.

O b l a č i l a: Oblačilo naj bo volнено, a perilo po možnosti iz trikota. Pri tem je važno, da je majica ali srajca dolga, da se ne odkrivajo ledja. Oblačilo ne sme tiščati, trde podveze ali naramnice ovirajo pravilni krvni obtok. Nepremočljiv jopič — vetrnik je posebno za daljše smučarske ture skoraj neobhodno potreben.

O p r e m a: Vsakdo, ki hoče brezskrbno smučati, mora vedno spriti pregledati da-li so vezi v redu in smučti brez razpoka, če je vse pravilno napeto in pritrjeno. Prav tako pregledamo tudi palice.

Smučar, ki prispe oznojen in utrujen do

OB DOLGIH VEČERIH

Zabavni skakalčki

Kadar je pozimi peč močno razgreta, postane zrak v sobi zelo suh. Tak zrak sicer ni koristen za dihanje, toda naš poizkus se v njem najbolje obnese.

Položi na mizo blizu peči prav drobne koščke papirja, ali suhe drobce plutovine

(zamaška), bezgovega stožera, ali volne. Drgni nato delj časa topel cilindar svetiljke z mehko svilenno krpo. Drgniti moraš precej močno, toda pazi, da ga ne stareš! Ako potem cilindar naglo približaš drobcem na mizi, bodo ti začeli veselo poskakovati, naposled pa bodo obviseli na steklu.

Enak poizkus napraviš lahko tudi s palčico pečatnega voska, ki ga pa moraš drgniti s suho volneno krpo.

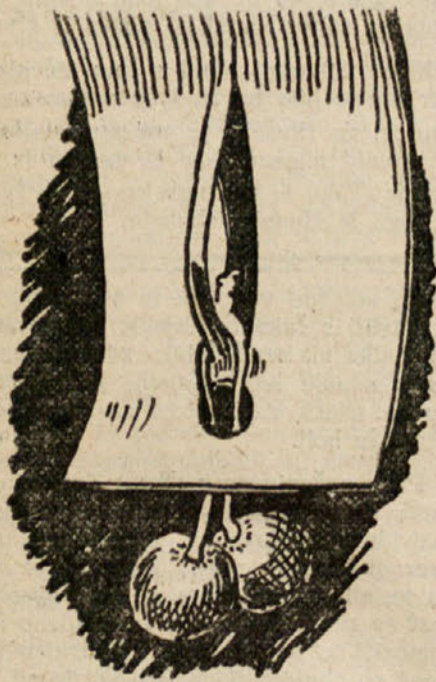
Ta pojav so poznali že stari Grki več sto let pred Kristusovim rojstvom. Opazovali so ga na neki smoli, jantaru in ga imenovali elektroni. S trenjem nekaterih teles se zbudi neka skrivnostna moč, ki jo imenujemo elektrika.

Prav za prav še danes ne vemo dosti več nego stari Grki, kaj in kakšna je ta prečudna sila, vendar jo izkoriščamo na sto in sto načinov. Služi nam za razsvetljavo in pogon najrazličnejših strojev, ustvarila nam je telefon in telegraf, dragocene röntgenove in ultravijoletno žarke v zdravilstvu, kino in radio in nešteto drugih naprav v gospodinstvu in gospodarstvu, v obrti in industriji.

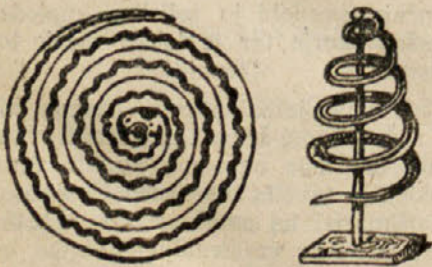
Kdo ve?

Kako neki sta prišla debela črešnjava dvojčka skozi ozko luknjico in kdo ju zna odstraniti, ne da bi pri tem odtrgal trak, na katerem visita?

Pojasniti moramo še to, da predstav-

Piesoča plošča

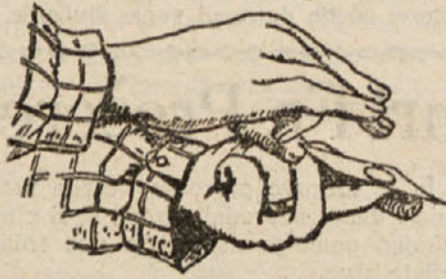

Prav lahko si jo napraviš sam. Na dopisnico ali na debelejši kos papirja si narišeš noložnico s štirimi do šestimi enakimi širimi...

v »glavo«. Da bo podoba še popolnejša, nariši po sredi zavoja še roglat trak od glave do repa. Nato izstriži »gada« in ga iztegni, kolikor se pač da. Zdaj ti je treba samo še igle-pletilke, ali kosa močne žice, ki jo zatakneš pokonci v deščico. Izboči nekoliko glavo kače s koncem peresnika ali s kakim drugim topim predmetom, pa postavi to izboklino vrh igle, kakor vidiš na podobi. Zdaj nesi vse skupaj na toplo peč, ali štedilnik (samo ne takrat kadar mamica kuha!) in kača bo začela živahno plesati. Zakaj pa? — Zrak, ki se na peči ali na štedilniku segreje, postane lažji in silil zato kvišku. Na njegovo mesto pa prihaja težji, mrzlejši zrak. To izmenjavanje suče tudi tvojo kačo.

Kdo zna?

Postavi na kazalec leve roke košček precej močnega papirja (kakor razgled-

nica ali vizitka!) In potem natančno na vršček prsta novce. Ako sedaj odbiješ papir s sredincem desne roke, ti ostane

MORDA VAS BO ZANIMALO

Preslab si...

da bi odpihnil navaden zamašek od sebe! Ne verjameš mi? Tedaj položi prazno litersko (tudi pollitersko) steklenico vodoravno na mizo tako, da bo gledal vrat ali grlo steklenice proti tebi. Steklenica mora ležati na mizi! V sredino grla steklenice položi navaden (suh) zamašek iz plute. Nato začni močno pihati proti zamašku v grlu steklenice... toda zamašek ne bo skočil v notranjost steklenice. Pač pa ti bo skočil nazaj k obrazu namesto naprej. Hm, kako to?

S tem, da piháš v steklenico, se v njej zgosti zrak in notranji zračni pritisk vrže zamašek iz grla.

Pokaži to igrico tudi drugim; samo bodi previden, da ne razbiješ steklenice, drugače bo joj!...

Za en kilogram medu...

Za en kilogram medu bi morala ena čebelica obleteti okoli pet milijonov dišečih akacijinih cvetov in to v teku dveh let. Če bi pa hotela nabrati strd samo iz cvetov rdeče deteljice, tedaj bi pa morala v treh letih obiskati nad sedem mili-

STRIC JOŽA SVOJIM PRIJATELJEM

Pionirji in pionirke! Ali ni že precej dolgo sem, odkar se nismo pogovarjali v našem listu? Bilo je še pred Božičem, dva dolga meseca torej, odkar je izšla zadnja številka Mlade Koroške. Nam vsem, tudi meni, verjemite mi, je bilo že zelo dolgočas in spraševali smo se, kdaj nam bo pismonoša prinesel novo številko tako željno pričakovane Mlade Koroške. Saj je tako, kaj ne? Toda zaman je bilo vse naše čakanje, zato pa sem se na pristojnem mestu tudi zanimal, kjer sem zvedel, da januarška številka vsled tehničnih težkoč ni mogla iziti.

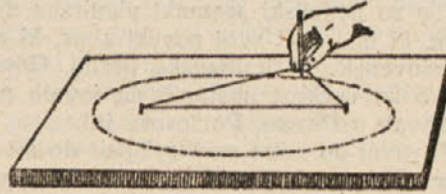
Tembolj pa sem bil vesel, ko sem videl, da je februarška, torej današnja številka že v delu in ko mi je urednik povedal, da bo izšla prej kot navadno, sem bil spet zadovoljen. Danes, moji prijatelji, je spet tisti dan v mesecu, ko držimo novo številko našega mladinskega lista v rokah, ko spet z zanimanjem čitamo v Mladi Koroški. Poglejmo zdaj, tudi današnja številka nam nudi mnogo zanimivega in poučljivega čtiva. Vas, pionirji in pionirke, bo predvsem zanimala 4. stran, ki prinaša vedno pionirske stvari, ali pa 3. stran, na kateri berete razne zanimive in predvsem poučljive stvari.

V današnji številki imamo na 3. strani

novce na prstu. Morda se ti to ne bo takoj posrečilo, zato je treba precej vaje.

Kako narišeš elipso

Pri risanju v šoli, pa tudi v vsakdanjem življenju, zlasti v nekaterih obrtih večkrat uporabljamo elipso, bodisi za okrassek (ornament), ali pa tudi v kak drug

namen. Za risanje elipse nimamo prav za prav nobenega orodja. Navadno si pomagamo s šestilom in ravnilom, kar nam pa še zmerom ne da točne elipse. S prosto roko je pa tudi ne moremo zlepa pravilno narisati. Pač pa si lahko pomagamo z jako enostavno pripravo, kakor nam kaže to naša slika.

V primerni razdalji pritrdiš dve bucki ali tenka žeblička. Nato vzameš približno trikrat daljšo nit kakor je razdalja med buckima, ji zvežeš oba konca in položiš okrog bucik. Ako sedaj nit napneš s svinčnikom in vlečeš naokoli, narišeš prav lepo elipso. Čim krajši je nit, tem ožja bo elipsa in obratno. Poizkusi, potem boš videl, da je res tako!

jonov cvetov. Ker pa žive čebele v neki skupnosti, združeno, zato lahko naberejo čez leto v par mesecih več kilogramov strdi, včasih en sam panj do 50 kilogramov.

Drobna čebelica je lahko vsakemu človeku za zgled delavnosti in vztrajnosti ter medsebojne skupnosti in pomoči!

Neverjetno — resnično!

1. Si predstavljaš eno milijardo šilingov?

Če bi bil judež od tistega časa, ko je izdal Kristusa, dajal na stran vsako minuto po en srebrnik, no tegaj bi jih spravil do današnjega časa približno samo eno milijardo (tisoč milijonov) srebrnikov. Hm, lep kupček! —

Leta 1871 so morali plačati Francozi Nemcem pet milijard v zlatu na račun vojne odškodnine. Ta znesek je vozilo iz Pariza v Berlin 5 vlakov po 25 vagonov.

2. Veš, da iz malega zraste veliko!

Če bi bil kak Rimljan ob Kristusovem rojstvu naložil samo en groš po 4 odstot., potem bi do današnjega časa narastel ta novčič z obrestnimi obresti vred na več milijonov šilingov.

Tudi lep kupček! —

Čim višje so obresti, tem prej dosežejo višino glavnice. Po 10 odstotnih obrestih je treba vrniti po desetih letih z obrestmi vred že dvakratno posojilo.

sem sprejel. Kako ti ugaja knjiga, ki si jo sprejela za nagrado? Piši kaj več. Pozdravljena!

Dolfe Bleker, Podkraj pri Pliberku. Ti si pa na prav poseben način rešil uganko »Grozde«. Zelo si iznajdljiv. Kar tako naprej. Bodi pozdravljen.

Julka Žele, Dob pri Pliberku. Ali ti ugaja povest o »Tončku«? Prav gotovo! Pridno dopisuj in dobla boš več takih knjig. Sprejmi lepe pozdrave!

Milka in Klara Notersberg, Gradec. Tudi vidve sta pravilno rešile uganko »Grozde«. Ali že pridno čitata knjige, ki sta jih sprejele? Oglasita se še kaj! Pozdravljeni!

Igor Ogris, Celovec. Ker si bil prvi, ki si poslal rešitev uganke »Grozde«, sem dolgo premišljeval, katero knjigo naj bi ti poslal. Končno sem se odločil za tisto, ki ti prav gotovo ugaja. Piši kmalu spet kaj! Pozdravljeni!

Pionirji in pionirke iz Škofljč. Vašega pisemca sem se še prav posebno razveselil, ko mi pišete, kako pridno se učite. Pozdravljeni vsi skupaj!

Imam še precejšen kup pisemc, na katera pa vsled pomanjkanja prostora ne morem posebej odgovarjati. Zato bom navedel samo imena pionirjev in pionirk, ki so uganko »Grozde« pravilno rešili:

Tončka Baumann. Št. Peter na Vašnjah; Milica Picej, Nagelče pri Št. Vidu v Podjuni; Rozika Petjak, Šteben pri Pliberku; Janez Petek, Zagorje pri Doberli vesi; Micka Reinwald, Šteben pri Globasnici; Tine Hribnik, Proboj; Marijančka Kajser in Lojzek Gajšek, Grablje; Rudi Schein in Katica Pečnik, Podjuna pri Globasnici; Flori Legat, Svatne pri Št. Jakobu; Miheč Antonič, Reka pri Št. Jakobu; Pavlejš Šuš, Dule ob Vrbskem jezzeru; Pepca Štober, Konatiče pri Vrbi; Franček Kropivnik, Sele — Zgornji kot; Hubert Wieser, Bajtiše pri Borovlah; Rupi Schweiger, Št. Janž v Rožu in Fajni Šajk iz Sveč v Rožu.

Ob koncu še imena pionirja in pionirke, ki sta križanko »Na saneh« pravilno rešila in ki sprejmeta nagrade:

Jakec Ramuš, Podgorje in Anica Fuger, Breznica pri Št. Jakobu.

Zdaj še vsem mladim prijateljem prav tople pozdrave

stric Joža.

Slike brez besed

Hrabri lovec...

UGANKA

Dragi ugankarji! Danes prinašamo uganko, ki jo je poslala pionirka Jerica Pipan iz Kaple ob Dravi. Tri najlepše rešitve bodo nagrajene, torej veselo na delo! Nagrado sprejme tudi Jerica, ki je uganko poslala.

Uganka se glasi:

Ptič — pozna ga vsa Evropa — krasna njega je obleka; možko in mastito stopa, poje, da je strah človeka! Zdaj uganite, kateri ptič je to!

Rešitev uganke »Grozde«

Sladko vince piti, to me vesel...

Rešitev križanke »Na saneh«

I. 1 mizar; 2 riž; 3 žar.
II. 1 kovač; 2 bor; 3 rak.
III. 1 kralj; 2 lep; 3 val.

Hilda Šaši, Lipje pri Svetni vesi. Tudi tvoje pisemce z rešitvijo uganke »Grozde«